

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Sponsalia Et Matrimonium

Schmalzgrueber, Franz

Ingolstadii, 1726

§. III. De Voto Simplici Continentiæ, suscipiendi Sacrum Ordinem,
ingrediendi Religionem, non nubendi &c.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-75229](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-75229)

ratis DEI, vel de Lege, quæ instinctu Spiritus S. imprimatur cordibus. Ad 2. patet ex n. 82. eatenus contra Votum peccari, quatenus ita contrahens se exponit presenti periculo illud violandi, & præceptum Ecclesiæ transgreditur, quo voluit Votum Religionis esse impedimentum impediens. Ad 3. Injuria conjugis in hoc consistit, quod ei se obliget ad aliquid, quod neque vult, neque licite potest implere.

85. Quæritur 10. An si quis non solum Sponsalia cum Virgine contraxit, sed etiam sub spe Matrimonij eam corrupit, an contractum Matrimonium Religionem ingredi possit? R. Non posse, sed teneri prius Matrimonium contrahere, quo contracto, & non consummato dein poterit propositum Religionis exequi. Ita Henricus, l. 11. de Matr. c. 13. n. 3. in Comment. Lit. K. Rodriq. tom. 1. Summ. edit. 2. c. 245. n. 111. Sanch. l. 1. de Matr. D. 44. n. 3. § 4. Tann. tom. 4. D. 8. q. 1. dub. 4. n. 50. Palao tr. 28. D. 1. p. 18. n. 9. Perez D. 9. sect. 4. n. 5. Laym. l. 5. tr. 10. p. 1. c. 2. n. 4. §. limita. Wex Ariada. p. 5. tr. 2. p. 1. §. 7. n. 18. Zoes. tit. de Spons. n. 31. Pirhing ibid. n. 51. § 54. Schambog. n. 75. Könign. 64. Wietner hic n. 38. Idem dicendum, si copulâ non secutâ, norabi-

lem tamen famæ jacturam culpâ promittentis patiatur foemina, ut iidem notant.

Ratio est, quia licet volenti ingredi Religionem non obstant Sponsalia etiam jurata, ei tamen obstat gravis injuria, & damnum, quod Sponsa ex defloratione, & infamia patitur; cum igitur moraliter loquendo non possit injuriam violatæ Virginitatis, aut famæ refarcire aliter, quam eam ducendo, ex æquitate naturali prius eam ducere debet, quam DEO se consecrandi propositum Religionis ingressu adimplere.

Imò si ita contrahendo, & postmodum Religionem ingrediendo non refarcitur infamia, ut Sanch. l. cit. n. 7. advertit, non satisfaceret promissor obligationi suæ sic contrahendo, sed deberet etiam persistere in Matrimonio; quia ad impediendam infamiam talem, cui causam culpâ suâ promissor dedit, iste obligatur ex Justitia, cum econtra ingressus Religionis illi, præsertim si ad hoc nullo adstrictus sit Voto, sit tantum voluntarius. Putat autem Sanch. l. cit. rarissimè contingere, ut Matrimonium sic contracto refarciatur fama, cum potius tam properato ab ea discessu, gravioris suspitionis notâ afficiatur.

§. III.

De Voto simplici Continentiæ, suscipiendi Sacrum Ordinem, ingrediendi Religionem, non nubendi &c.

S U M M A R I U M.

88. *Ec. Votum simplex continentie Matrimonium contrahendum non dirimit, sed solum impedit.*
91. *Excipiuntur Vota simplicia Societatis JESU.*
92. 93. *Imò ejusmodi Votum simplex, extra Religionem editum, etiam non dirimit Sponsalia ante contracta.*
94. *Saltem ex parte voventis.*
95. *Solvuntur Objectiones.*
96. *Ec. An Voti obligatio maneat in eo, qui post Votum simplex Continentiæ editum Virginem, aut honestam Viduam corrupit?*
100. 101. *Præsertim si damnum huic nullum secutum ex eo sit, vel quod secutum est, aliter reparari potest.*
102. 103. 104. *An Votum ingrediendi Religionem solvat sponsalia ante contracta?*
105. *Quam vim circa sponsalium dissolutionem habeat Votum suscipiendi SS. Ordines? Ratio dubitandi.*
106. *Resolvitur, per illud non solvi Sponsalia ante contracta.*
107. *Et si vovens SS. Ordines susceperit, teneri sponse ad compensationem damni.*
108. *Respondetur ad Rationem dubitandi oppositam.*
109. 110. 111. *Et hoc ita verum est, ut sic vovens etiam non teneatur ingredi Religionem, ut ita Votum implere possit.*
112. *An Sponsalia ante contracta solvat Votum non nubendi?*
113. *An qui post Votum non nubendi, vel suscipiendi SS. Ordines contraxit Matrimonium, teneatur abstinere à petitione debiti?*
114. *Resolvitur pro negativa.*
115. *Ratio dubitandi diluitur.*
116. *An similiter obligatio Voti cesset in eo, qui post Votum Continentiæ, aut Religionis Matrimonium contraxit?*
117. *Ec. Quæ obligatio in sic vovente post contractum Matrimonium maneat?*

88. Quæritur I. de Voto Simplici Continentiæ. Et 1. quidem dubitatur, utrum Votum Continentiæ simplex dirimat Matrimonium? R. Exceptis Votis simplicibus Societatis JESU, Vota alia Matri-

monium contrahendum non dirimunt, sed solum impediunt, ita, ut post illa Matrimonium sit quidem illicitum, non verò invalidum, Guier. c. 94. de Matr. n. 1. Laym. l. 5. tr. 10. p. 4. c. 3. n. 5. Pal. tr. 28. D. 4. p. 6. n.

6. n. 1. Canif. ad Rubr. b. tit. n. 6. Vivian. in c. 3. eod. v. *Votum simplex*, Barbof. *ibid.* n. 1. Wagnereck *ibid.* in Exeges. Gonzal. in c. fin. n. 7. & seqq. Engl. *hic* n. 2. Schambog. n. 20. König n. 16. y. porro, & statuitur c. *consultat* 4. & c. *rursus* 6. b. tit.

89 Quod *Votum Continentiæ simplex* sit *Impedimentum impediens Matrimonium contrahendum*, patet ex eo, quia omnis promissio DEO facta, & ab ipso acceptata inducit obligationem exequendi opere, quod est promissum; promissum autem est, quod voventis velit servare corpus suum integrum ab omni actu venereo, etiam eo, qui, secluso Voto, licitus esset; ergo debet illud servare: & conf. cum Matrimonium inducat obligationem huic obligationi contrariam, non potest licite inire Matrimonium, qui *Votum* ejusmodi DEO fecit.

90 Quod verò *Matrimonium contrahendum non dirimat*, ex eo ostenditur: quia *Votum continentiae* vim dirimendi *Matrimonium* ex natura sua non habet, nisi ei accedat *Ecclesiæ Constitutio*, quæ voventem ad *Matrimonium* ineundum inhabilem reddit ex clara decisione c. un. y. nos attendentes de *Vot. in 6.* atqui nusquam extat *Constitutio* aliqua *Ecclesiastica*, quæ is, qui *Votum Continentiæ simplex* extra *Religionem* emisit, ad *conjugium* ineundum reddatur inhabilis; ergo &c.

91 Dixi *Exceptis Votis simplicibus Societatis JESU*; nam hæc, ut *supra* n. 61. dictum est, *Matrimonium* contrahendum non minus dirimunt, ac *Professio solennis*, ex *Constitutione Gregorij XIII.* incipit, *Ascendente*: cujus novæ *Constitutionis* causa fuit, quia in his *Votis Simplicibus* omnino cessant rationes, ob quas *Votum Castitatis Simplex* non irritat *Matrimonium* in *Sæcularibus*: quod facile ostendi potest; namide *Votum Simplex Castitatis*, extra *Religionem* emisum, non dirimit *Matrimonium*, quia ejusmodi *Vota* sæpe sine sufficienti deliberatione concipiuntur, nec per ea mutatur *Status*, aut fit *traditio* sui corporis, sed solum promissio *traditionis* ejusdem ad *serviendum DEO* in integritate corporis; atqui *Vota simplicia Societatis I.* emittuntur cum magna deliberatione, nempe post biennium probationis. 2. Per illa verè mutatur *Status* *sæcularis* in *Regularem*, ac propterea in eum, qui *Vota* ejusmodi emisit, si *Societatem* deferat, procedi potest, tanquam adversus verum *Apostatam*, prout deciditur *Conf. Ascendente cit.* 3. Per eadem *Vota* fit plena *traditio* sui, quippe cum his *Votis* adstrictus non secus, ac *Professus* solenniter, velle, & nolle proprium non amplius habeat, quamvis *traditio* ista non acceptetur ab *Ordine*, ut *Professio*, ergo &c.

92 Dub. 2. Utrum *Voto continentiae simplici*, extra *Religionem* emisso, impediat *Matrimonium*, & dirimantur *Sponsalia*. R. P. Schmalzgrueber L. IV.

salia ante contracta? Affirmant Ant. de Butrio in c. *veniens* 13. de *Sponsal.* n. 9. Angel. V. *sponsalia* n. 40. Paludan. in 4. *dist.* 32. q. 3. art. 3. *concl.* 36. Sot. *ibid.* *dist.* 27. q. 2. art. 5. y. *utrum*, Carrer. l. 1. de *Sponsal.* c. 16. Suar. l. 2. de *Vot.* c. 4. n. 13. Henriq. l. 11. c. 14. n. 4. Rodriq. tom. 1. *Summ.* edit. 2. c. 45. n. 2. Petr. de Ledesm. de *Matr.* q. 43. art. 3. *dub.* 3. Tanner. tom. 4. D. 3. q. 1. *dub.* 4. n. 54. Pont. l. 6. de *Matr.* c. 12. n. 4. Wagnereck in c. *veniens* cit. not. 1. y. *mibi omnibus*. *Moventur* 1. quia c. *veritas* cit. *Votum Continentiæ*, *Sponsalibus* superveniens, pro *valido* habetur, cum *fœminæ*, quæ illud emiserat, nubendi *licentia* concedatur *dispensativè*. 2. Quia *vinculum Voti* fortius est eo, quod oritur ex *Sponsalibus* de futuro, quippe cum per *Sponsalia* homo duntaxat homini, per *Votum* autem homo obligetur DEO. 3. Quia *Sponsalibus* inest *tacita conditio*, *Nisi Statum perfectiorem*, conf. *Cælibatum*, *elegero*. 4. Quia *Votum Continentiæ* est de *meliori bono* incompatibili cum *Matrimonio*; promissum autem non infringit, qui in *melius* illud commutat c. *pervenit* 3. de *Jurejur.* 5. Si *Votum Continentiæ* emissum post jam contracta *Sponsalia*, hæc non dirimeret, & *Matrimonium* contrahendum non impediret, non peccaret contra *Votum*, qui post *Votum* sic emissum contraheret *Matrimonium*, quippe cum *stante Voto*, adhuc maneret obligatio ad nubendum.

Sed his non obstantibus, probabilius est, per ejusmodi *Votum Continentiæ*, post *Sponsalia* jam contracta emissum, nec *Matrimonium* impediri, nec *Sponsalia*, saltem ex parte voventis, dirimi. Ita *Gloss.* in c. *veniens* cit. V. de *severitate*. Abb. *ibid.* n. 5. Alex. de Nevo n. 6. Host. in c. *rursus* 6. b. tit. paulò post pr. Ant. de Butrio *ibid.* n. 5. sibi in hoc contrarius, Ancharan. n. 1. Sylv. V. *Matrimonium* 7. q. 5. *dist.* 5. & V. *Sponsalia* q. 7. Navar. *Man. c.* 22. n. 27. Brunell. de *Sponsal.* *concl.* 2. n. 2. & *concl.* 31. n. 3. Philiar. de *Offic. Sacerd.* tom. 1. p. 2. l. 2. c. 1. *Vegal.* 6. *Summ. cas.* 41. *punct.* 4. *opin.* 5. Sanch. l. 1. de *Matr.* D. 46. n. 9. Conink D. 23. *dub.* 3. n. 21. & 25. Laym. l. 5. tr. 10. p. 1. c. 2. n. 6. Zoel. *hic* n. 10. Pirhing n. 30. Schambog. n. 14. Wiefner n. 62. & apud hos alij. Colligitur 1. ex c. *veniens* cit. ubi *mulieri*, quæ post *Sponsalia* *Votum Continentiæ Simplex* edidit, & sic causa fuit, ut *Sponsus* ad alias transiret *nuptias*, *pœnitentia* imponitur tum propter *fidem Desponsationis* violatam, & quia per ipsam stetit, ne *promissum Matrimonium* contraheretur, tum propter *Votum*, à quo cupiebat liberari, ut alteri possit nubere; atqui non fuisset ipsi *imposita pœnitentia* ob *fidem Desponsationis* violatam, si *Votum*, post *Sponsalia* editum, dirimeret *Sponsalia*, & impediret *Matrimonium* contrahendum, ergo &c. 2.

Gg

Quia

Quia DEUS non acceptat Votum, seu promissionem rei, prius alteri promissæ, in promissarij præjudicium; alijs qui mille aureos promisit homini, liberare se obligatione hujus suæ promissionis posset, si illos Voto promitteret DEO; sed per ejusmodi Votum Continentiæ, editum post Sponsalia jam contracta, fit præjudicium alteri, nempe illi, cum quo Sponsalia sunt contracta. 3. Quia nullo Jure probatur inesse Sponsalibus hæc tacitam conditionem, *Nisi statum continentie elegero*, si iste eligatur extra Religionem à Sede Apostolica approbatam.

94 Dixi, *saltem ex parte voventis*; nam certum est, quando unus ex Sponsis Castitatem vovit, alterum à Sponsalibus servandis liberum esse; quia voventis censetur eo ipso Sponsalibus renuntiâsse. Accedit, quod res sint notabiliter mutata; cum enim voventis ratione hujus sui Voti impediatur à petendo debito conjugali, grave onus foret impositum alteri, si semper cogere pterere, maximè si esset foemina. Palud. in 3. dist. 27. q. 1. art. 3. cas. 5. n. 23. Sylv. V. Sponsalia q. 7. Henriq. l. 11. de Matr. c. 14. n. 4. Vega l. cit. opin. 5. Sanch. D. 46. cit. n. 5. Puring hic n. 28.

95 Argumenta in contrarium opposita facile solvi possunt. Ad 1. Votum illud validum fuit in præjudicium voventis tantum; quia licet per illud non impediatur contrahere Matrimonium, servare tamen in Matrimonio illud debet, ut potest, & hinc pterere debitum conjugale nequit: non autem validum est in præjudicium alterius Sponsi, quod solum probant rationes nostræ. Et hinc post contractum Matrimonium exigenti debitum illud tenetur reddere, sicut qui post Matrimonium jam contractum ad continentiam se obligavit Voto c. placuit 12. de convers. conjug. Ad 2. Negatur, quod ejusmodi Votum sit vinculum in præjudicium alterius Sponsi; nam eatenus est invalidum; ergo etiam non potest esse vinculum fortius Sponsalibus, & sic illa dissolvere. Ad 3. Condicio illa Sponsalibus neque inest ex natura rei; aliàs in quavis promissione homini facta v. g. 1000 aureorum includeretur condicio, *Nisi illos DEO donare voluero*, quod nemo facile asseret: neque etiam inest illis ex dispositione Juris positivi, cum tale nuspian extet. Ad 4. in textu c. pervenit cit. sermo est de Voto, quod fit DEO, non verò de promissione homini facta: si DEO facta sit promissio, in melius, DEOque gratius opus commutare promissionem licet; quia DEUS rem meliorem, sibi que gratiorem pro re sibi promissa, & minus tibi grata acceptare censetur: si verò promissio facta sit homini, illam non licet propria autoritate in melius commutare cum præjudicio alterius, ne hic jure sibi jam quæsitio spoliatur absque sua culpa. Ad 5. Concedo, talem, qui post Sponsalia à se

contracta Votum continentie edidit, non peccare contra Votum, si Matrimonium contrahat cum sua Sponsa, cum qua contraxit Sponsalia; quia, ut dictum est, Votum hoc, quatenus cedit in præjudicium alterius Sponsi, invalidum est; non præstat autem impedimentum, quod de Jure non foritur effectum, ergo &c.

Dub. 3. An Voti obligatio maneat in eo, qui post Votum simplex Continentie editum Virginem defloravit, aut honestam Viduam corrupit? R. Cum distinctione: vel enim ista deflorationem, vel corruptionem sui passa est, vi sibi illata, vel spontè, ac liberè in eam consensit. Si primum, obligator stuprator ad reparandum damnum concuprata à se illatum, & cons. si aliter istud reparare nequeat, nisi illam ducat, tenetur eam ducere, non obstante Voto contrario; quia tunc Voti, & Religionis obligationi prævalet obligatio Justitiæ, adstringentis ad reparationem damni, ex hujusmodi violatione consecuti: neque enim DEUS acceptat promissionem sibi factam, nisi quatenus ea impleri sine gravi alterius damno potest. Pont. l. 6. c. 12. n. 9. Palao tr. 28. D. 4. p. 2. §. 1. n. 17. fin. Wiestner hic n. 2. ubi rectè monet, antequam cum corrupta Matrimonium ineatur, petendam esse dispensationem in Voto, quam Papa facile concedet hoc casu: imò in urgentis necessitatis casu concedere potest Episcopus, ut si probabile periculum sit incontinentie, præsertim si interveniat moralis impotentia, aut grave impedimentum adevendi Pontificem, adeoque periculum sit in mora. Neque obeß, quod aliàs Votum continentie sit reservatum Summo Pontifici; nam tali casu præsumitur Pontifex ob bonum publicum, & animarum facultatem in hoc Voto dispensandi concessisse Episcopo.

Si secundum, & deflorata, vel corrupta in sui deflorationem, vel corruptionem consensit spontè, & liberè, altera distinctio est adhibenda, & videndum, an deflorans spem, vel promissionem Matrimonij eidem fecerit, an verò illa consenserit, nullâ hujusmodi spe, vel promissione sibi facta. Si hoc posterius, Voti obligatio manet integra, & impedit Matrimonium cum ea contrahendum; quia consentienti in sui corruptionem nulla illata est injuria, vel læsio, quæ Matrimonij contractu reparari debeat arg. Reg. nemo 45. ff. & Reg. scienti 26. in 6. Vasq. de restit. c. 3. §. 2. dub. 6. n. 21. Pont. l. cit. n. 6. Palao n. 15. Wiestner n. 68.

Si prius, & deflorata sit facta spes, vel promissio Matrimonij, applicari tertia distinctio debet, an videlicet deflorata Votiantea editi fuerit conscia, vel contra, ignara istius. Si conscia Voti fuit, iterum obligatio Voti integra manet, neque tenetur deflorans contrahere Matrimonium; quia cum

quam sciverit eum, cui se prostituit, teneri obligatione Voti, ac proinde promissionem sibi factam nullam esse, censebitur usum corporis sui gratis illi concessisse. Sanch. l. cit. n. 5. Palao n. 17. Wiestner n. 69.

99 si verò Voti antea à deflorante editi ignara fuit, quartâ opus distinctione est. Vel enim damnum aliquod grave consecutum inde est defloratâ, vel nullum passa est damnum grave. Si grave consecutum est damnum, attendendum est, an damnum illud alter, quam per Matrimonium rescirari possit, vel non. Si aliter rescirari possit, v. g. constituta, vel aucta dote, iterum non præstatur impedimentum executioni Voti; quia siquid obstaret hoc casu executioni Voti, obstaret damnum corruptæ illatum, & obligatio id reparandi. Atqui hæc non obstat; quia ponitur, quod alio modo reparatio plena fieri possit. Less. l. 2. de J. & J. c. 10. n. 10. Sanch. l. 7. de Matr. D. 14. n. 12. Palao n. 16. Wiestner n. 70. Quod si verò aliter rescirari hoc damnum nequeat, ex communi sententia, & ratione n. 96. allata cessabit obligatio Voti quoad effectum impediendi Matrimonium, & tenebitur deflorans corruptam ducere. Sanch. D. 45. cit. n. 3. Vasq. dub. 6. n. 20. Pont. n. 10. Palao n. 7. Wiestner n. 71.

100 Si nullum grave damnum ex defloratione consecutum sit defloratæ, controversia est inter DD. Sanch. D. 45. cit. n. 3. Bonacin. de Sponsal. q. 1. p. 5. n. 7. Tanner. tom. 4. D. 8. q. 1. dub. 4. n. 51. putant defloratorem, si nuptias defloratæ promissit, non obstante voto, teneri eandem ducere. 1. Quia Votum non obligat, rebus notabiliter mutatis, ut tradunt omnes Tract. de Vot. hic autem notabilissima est mutatio, cum vinculum Justitiæ fortissimum supervenerit. 2. Vinculum Justitiæ fortius est vinculo Charitatis. Sed propter vinculum Charitatis superveniens cogitur quis suspendere Votum præcedens Religionis, v. g. ut succurrat parentibus indigentibus; ergo à fortiori propter vinculum Justitiæ, quali in præsentia deflorator erga defloratam adstringitur. 3. Ære alieno gravatus non potest ingredi Religionem, quam antea voverat, si ipse sit satisfaciendi creditoribus; ergo nec in nostro casu ob vinculum Justitiæ Sponsalium Sponsus impeditur ab executione suæ promissionis per Votum Continentiæ à se antea editum.

101 Sed communis, & in praxi recepta sententia est, casu, quo vel nullum damnum defloratæ est consecutum, vel quod secutum est, aliter reparari potest, defloratorem Voto continentiæ antea emissio adstrictum, ex vi solius promissionis non obligari ad eam ducendam. Ita Navar. b. tit. conf. 1. edit. 2. Rodriq. tom. 1. summ. c. 202. concl. 11. Di. castill. tr. 10. de Matr. D. 1. dub. 32. n. 446. Laym. l. 5. tr. 10. p. 1. c. 2. n. 5. Pirh. tit. de R. P. Schmalzgrueber l. IV.

Sponsal. n. 54. Ratio est, quia cum talis promissio sit facta de re, jam ante per Votum Continentiæ obligata DEO, non minus invalida est, ac invalida sunt secunda Sponsalia inita in præjudicium prioris Sponsæ: unde sicut iste, qui secunda Sponsalia, primis non dissolutis, contraxit, adhuc debet implere prima, ita etiam qui post Votum Continentiæ editum Virginem, aut Viduam honestam corrupit, debet implere Votum, nisi cum ipso in hoc dispensetur ad Matrimonium contrahendum cum deflorata. Ex quo patet ad Argumenta opposita.

Quæritur 2. De Voto ingrediendi Religionem, & suscipiendi SS. Ordines? Et 1. quidem dubitatur, an Votum ingrediendi Religionem solvat Sponsalia ante contracta? 2. De hoc loquendum, sicut de ingressu Religionis. Igitur 1. dicendum, quod ejusmodi Votum sit licitum, & obligatorium: quia est de meliori bono, & nulli præjudicium creat; cum enim non obstantibus Sponsalibus prius initis, possit ingredi Religionem, etiam licite potest eam, rescissis Sponsalibus, vovere, vel addito Juramento promittere Navar. M. n. c. 22. n. 27. Laym. l. 5. tr. 10. p. 1. c. 2. n. 4. Engl. tit. de Sponsal. §. 3. n. 8. dub. 3.

2. Post ejusmodi Votum ingressurus Religionem, non tenetur prius eam, cum qua Sponsalia prius habuit, ducere; quia frustra contraheret Matrimonium animo statim ingrediendi Religionem. Excipitur, nisi Sponsa aliàs gravem infamiam incurreret, quippe quæ spe Matrimonij cognita, & forte gravida facta fuit; tum enim ut Sponsæ infamiam impediatur, & proles, ex ea nata, legitima fiat, prius contrahere Matrimonium oporteret, antequam Voto suo satisfaciat. Navar. de Vot. conf. 3. Engl. dub. 3. cit.

3. Pars manens in sæculo eo casu libera est à Sponsalibus, etiam ante alterius in Religionem ingressum; quia per ejusmodi Votum Religionis ipse vovens censetur renuntiâsse Sponsalibus, & remisisse obligationem eorum alteri. At in vovente obligatio Sponsalium tantum suspenditur, donec secuta Professione, omnino tollatur. Quod si ista non sequatur, sed Novitius egredietur à Religione, tenebitur satisfacere Sponsalium obligationi, & Sponsam suam ducere, nisi etiam ipsa obligationem remiserit, aut interea cum alio Sponsalia de futuro, vel de præsentia contraxerit. Wex Ariadna p. 5. tr. 2. p. 1. §. 7. n. 19.

Dub. 2. An etiam Votum suscipiendi SS. Ordines Sponsalia antè contracta dirimat, ita, ut Sponsus, non obstantibus Sponsalibus prius contractis, ad SS. Ordines promoveri possit? Affirmant Henriq. l. 11. c. 14. n. 4. Azor p. 1. l. 11. c. 21. q. 10. Pont. l. 16. de Matr. c. 11. n. 3. Tanner. tom. 4. D. 8. n. 52. Fundantur; quia cum Status Ecclesiasticus dignior sit, & sanctior Statu

Matrimoniali, adeoque de meliori bono, non videtur is impediri debere per obligationem Sponsalium; quippe quæ minoris momenti est, & minus fortis. *Confirmari potest à paritate cum Voto ingrediendi Religionem, quo dirimuntur Sponsalia ante contracta, ut dictum est n. præc.*

¹⁰⁶ Sed probabilius est per Votum suscipiendi SS. Ordines Sponsalia prius contracta, ex parte voventis saltem, non dirimi, sed ab his præstari impedimentum, ne ijs adstrictus, licet SS. Ordinem susceptionem voverit, promoveri ad illos licite possit. Ita Palud. in 4. dist. 27. q. 1. art. 3. cas. 5. n. 21. y. quarto. Majol. l. 1. de Irregul. c. 34. n. 6. Sanch. l. 1. de Matr. D. 47. n. 3. Coninck D. 23. dub. 3. n. 25. Palao tr. 28. D. 1. p. 20. n. 3. Perez D. 9. sect. 6. n. 1. Wex Ariadn. p. 5. tr. 2. p. 1. §. 7. n. 22. Zoel. hic n. 10. fin. Wiestner ibid. n. 66. Engl. tit. de Sponsal. §. 3. n. 8. Pirh. ibid. n. 55. Schambog. n. 82. König n. 66. & patet ex praxi Ordinariorum, à quibus Sponsalium oppositiones admitti solent, quando ad Sacrum Ordinem, aut Clericatum aspirantibus obijciuntur. *Ratio est, quia qui Ordines SS. suscipit post contracta cum aliqua Sponsalia, facit illi gravem injuriam, ac proinde non potest illos suscipere sine ejusdem consensu.*

¹⁰⁷ Quodsi aliquis defacto post Sponsalia, non impetrato consensu Sponsæ suscepisset Ordines Sacros, is quidem Matrimonium amplius contrahere nec deberet, nec posset, cum Ordo Sacer sit impedimentum dirimens Matrimonij; interim tamen sic ordinatus ex æquitatis ratione refarcire deberet damna, & expensas, quas Sponsa intuitu nuptiarum fecit arg. l. si pecuniam §. ff. de condit. caus. dat. quod ipsum Engl. tit. de Sponsal. §. 3. n. 8. König ibid. n. 66. & alij extendunt etiam ad eum, qui post Sponsalia ingreditur Religionem, ne privilegium ingrediendi Religionem in nimis magnum alterius præjudicium extendatur.

¹⁰⁸ *Neque obstat Argumentum oppositæ sententiæ; quia Votum quod in præjudicium tertij cedit, non acceptat DEUS, etsi materia illius sit de meliori bono; cons. ejusmodi Votum, quatenus in præjudicium Sponsæ cedit, invalidum, & nullum est. Ad Conf. Negatur paritas; nam, ut supra; n. 102. vidimus, vis dirimendi Sponsalia prius contracta Voto ingrediendi Religionem reperitur in Jure concessa, non autem reperitur concessa Voto suscipiendi SS. Ordines.*

¹⁰⁹ Dub. 3. An is, qui post Sponsalia jam contracta edidit Votum suscipiendi SS. Ordines, teneatur Religionem ingredi, & profiteri, ac tum implere Votum, quod fecit de Ordinibus Sacris suscipiendis? *Ratio dubitandi est, quia si Religionem ingrediatur, & Professionem edat, potest Votum suum servare sine præjudicio Sponsæ; igitur tenebitur ingredi, & profiteri;*

nam Votum suum vovens servare debet eo modo, quo potest.

Sed etsi talis Religionem ingredi possit, si velit, probabilius tamen, nisi simul etiam Religionis ingressum voverit, non teneatur, eandem ingredi, sed potest Sponsalia implere, & perficere Matrimonium contrahendo; quia Sponsalia per tale Votum dissoluta non sunt, sed adhuc obligandi vim retinent. Idem dicendum de Voto continentie simplici, de Voto non nubendi &c. emisso post contracta Sponsalia. Sanch. l. 1. de Matr. D. 46. n. 13.

Excipitur, si Sponsa datam fidem remittat, vel ex justa causa Sponsalia dissolvantur; nam hoc si fiat, is, qui vovit Continentiam, servare Castitatem debet; qui vovit non nubere, nubere non potest etiam Sponsæ suæ; qui vovit SS. Ordines, tenebitur illos suscipere. Ratio obvia est, quia Vota ejusmodi eatenus solum invalida erant, quatenus cedebant in præjudicium alterius partis; sic autem in præjudicium hujus non cedunt, ergo &c.

Ad Rationem dubitandi dico, voventem non posse obligari ad implendum Votum medio tam difficili, quale est Professio Religiosa.

Queritur 3. De Voto non nubendi, ¹¹² *Et 1. quidem dubitatur, an hoc Votum solvat Sponsalia ante contracta, & Matrimonium contrahendum impediat? N. Negative, ob paritatem cum Voto Continentie simplici, & suscipiendi SS. Ordines, superveniente Sponsalibus ritè contractis. Ratio ulterior est, quia qui Sponsalia contraxit, simul etiam contraxit obligationem nubendi, quam solvere sibi ipse Voto non nubendi, altera parte invita, nequit. Aliud dicendum, si hujusmodi Vota emissa fuissent ante Sponsalia; hoc enim casu non solum Votum continentie, & Religionis, sed etiam Votum non nubendi, & suscipiendi SS. Ordines impedirent Sponsalia contrahenda, & Matrimonium promissum, quippe quæ post ejusmodi Vota illicita sunt.*

Dub. 2. An qui post Votum non nubendi, vel suscipiendi SS. Ordines contraxit Matrimonium, teneatur abstinere à petitione debiti? Affirmant Paludanus, Gabriel, Palacios, Cajetanus, Navarrus apud Sanch. l. 9. D. 33. n. 21. ex ratione, quia vovens abstinere à Matrimonio ineundo censetur consequenter vovere abstinere ab illius usu, qui consequitur Matrimonium, *Conf. Quia ut Regula Logica habet, negatio ejus naturæ est, ut quidquid post se invenit, destruat: cons. licet is, qui promissit Matrimonium, non subinde actum promittat, quia illud esse sine actu potest, negans tamen Matrimonium hoc ipso negabit actum, utpote qui extra Matrimonium esse nequit; tenebitur ergo vi Voti abstinere ab usu illius, quantum potest, nempe à petitione debiti.*

Sed

174 Sed longè probabilius est licere hoc casu voventi, ubi semel Matrimonium consummavit, debitum non tantum reddere, sed etiam petere, ut notant D. Antonin. p. 2. tit. 1. c. 2. §. 1. Barth. à Ledesm. dub. 32. de Matr. fin. Petr. de Ledesm. de Matr. q. 35. art. 1. fol. 360. Lud. Lop. p. 2. Instr. de Matr. c. 46. circa 2. imped. Votum simpl. Sà summ. V. debitum conjugale, & contrahens Matrimonium, Vega tom. 2. Summ. c. 129. cas. 76. Sanch. D. 33. cit. n. 22. Imò his duobus Votis adstrictus post Matrimonium contractum probabilius ne quidem à consummatione ejusdem abstinere debet, sed potest illud licitè etiam petendo consummare, ut docet Sanch. l. 9. cit. D. 34. n. 7. Ratio est, quia objectum Votorum istorum primum est non inire Matrimonium, vel suscipere Sacrum Ordinem, Matrimonium excludentem; atqui hoc per ipsum Matrimonij contractum impossibile redditur, igitur cum accessorium sequatur principale, etiam obligatio ad Continentiam, Votis istis secundario, & consequenter connexa, cessabit.

175 Ex quo cadit Argumentum contrarium cum sua Confirmatione; dicendum enim, quòd vovens non nubere, vel suscipere Sacrum Ordinem ad abstinendam ab actu conjugali non aliter se obliget, quam quatenus, & quamdiu subsistit objectum Voti primum. Quare his Votis adstrictus, si Sponsalia non præcesserunt, peccabit quidem Matrimonium contrahendo, non tamen consummando.

176 Dub. 3. An similiter obligatio Voti cesset in eo, qui post Votum Continentiæ, aut Religionis Matrimonium contraxit? Negativè, cum discrimine tamen; nam is, qui post Votum Continentiæ Simplex illicitè contraxit Matrimonium, ex vi Voti sui abstinere à petitione debiti tenetur, ita ut contra Votum suum peccet non tantum, si prima vice Matrimonium petendo debitum consummet, sed toties, quoties deinde illud ab uxore exigit, quamvis reddere petendum possit. Ita S. Thom. in 4. dist. 38. q. 1. art. 3. q. 2. ad 4. Scot. ibid. q. un. ad fin. & consimiliter. Palud. q. 3. art. 5. concl. 4. n. 36. Henric. l. 11. de Matr. c. 15. n. 8. Gl. 12. c. 2. n. 3. §. 9. Sa V. debitum conjugale, & contrahens Matrimonium, Sanch. l. 9. de Matr. D. 33. n. 5. Engl. hic S. 1. n. 2. §. licet, Reiffenstuel n. 25. Wiestner n. 56. & hoc teste plurimi, præcipueque nominis TT. & Jcti arg. c. quidam 3. de convers. conjug. ex cujus decisione, invira uxore, Religionem Professus, licet Professio invalida sit, exigere tamen debitum conjugale non potest, quòd Professio illa valeat saltem in vim Voti Simplicis Continentiæ. Accedit, quia Matrimonium postea contractum ab obligatio-

ne Voti non liberat, nisi quatenus ei contravenire cogit jus alteri conjugi quæsitum per contractum postea cum ipso Matrimonium atqui huic quæsitum Jus non cogit ad petendum debitum, sed solum ad hoc, cum exigitur, reddendum, ergo &c.

Quia verò conjux, tali Voto adstrictus, in quotidiano transgressionis periculo constitutus est, idcirco hujusmodi voventi consulitur, ut vel ipse, vel alius ejus nomine dispensationem petat, quam ob incontinentiæ periculum, & difficultatem adeundi Pontificem concedere solet Episcopus, cum ea moderatione, ut supplicans, stante Matrimonio jam contracto, valeat reddere, & petere debitum conjugale, dissoluto autem Matrimonio per mortem alterius conjugis, Votum obliget, sicut prius. Engl. cit. n. 3.

Ex quo sequitur, quòd in hujusmodi vovente post contractum Matrimonium triplex Voti effectus maneat; nam 1. si conjux talis post Matrimonium fornicetur, præter adulterium, reus erit sacrilegæ violationis Voti. 2. Tenetur sub mortali abstinere à petitione debiti; nisi cum ipso ad hoc etiam dispensetur. 3. Altero conjuge defuncto, tenetur omnino Castitatem servare.

Minor obligatio est in eo, qui post emissum Votum ingrediendi Religionem, illicitè contraxit Matrimonium; nam iste peccat quidem, quando Matrimonium prima vice consummat, postquam verò illud consummavit, licitè debitum & reddere, & petere potest, ut rectè Navarr. Man. c. 12. n. 80. Henric. l. 12. c. 2. n. 3. Sanch. l. 9. de Matr. D. 33. n. 14. §. 15. Engl. hic S. 1. n. 4. Wiestner ibid. n. 59. & alij ab his cit. Ratio est, quia tum materia Voti voventi reddita est impossibilis, cons. Voti obligatio omnino cessat, cum post consummatum Matrimonium, invira uxore, non amplius liceat Religionem ingredi.

Quod intelligendum est, Matrimonio stante; nam eo per mortem uxoris soluto, tenetur is, qui Religionem vovit, eandem ingredi, ut contra Abulensem melius docet Sot. in 4. dist. 38. q. 2. art. 1. in fin. Corp. Rodriq. tom. 1. Summ. edit. 2. c. 241. n. 3. Sanch. D. 33. cit. n. 16. & alij ab hoc cit. Ratio est, quia tum Voti impedimentum cessat, & vovens Votum suum implere potest, igitur tenebitur. Idem dicendum, quando stante Matrimonio, divortium innocens ex causa adulterij fecit; tunc enim iste ingredi Religionem potest, & sic tenebitur ingredi ex vi Voti, quod de ejus ingressu edidit. Sanch. l. cit. qui istud extendit ad quemcunque casum, quo in voventis potestate est ingredi Religionem.